

גע כגופך
ברט באומנט — נוף בפילנד

הוא מדבר שש שפות. קורא את כתבי גדולי הוגי הדעות, ומעריך בעיקר את ואן גוך. דמותו הישראלית של הצייר שחיינו רצור פי סבל, היא סמל עבורו, ומעודדת אותו שלא להישבר. כשמתבוננים בציוריו, בולטת ראשית קדרותם, ודמויות האדם המפלצת. אולם כי כל שמשיכים להתבונן, כך מרת קים יותר ויותר עושר ההבעה שלו, ותמצתיות היקום, המתבטאת בהם.

הופשטטר הוא אמן הרישום, ור אלוף הניר. הוא מצליח להגיע לי מיגוון של אפשרויות וביטוי כה מרגש על גבי הניר, כאילו היה בד, שהניח עליו הרבה שכבות של צבע, והצליח להעביר תוך שיקופיות הי שכבות, את סיפורה של כל שיכי בה. כאילו הוא רמברנדט של הי ניר. "נכון", הוא מספר, "אני מע ריץ יותר מכל, את גדולי הציור, בלי לתת חשיבות לזמן בו ציירו רמברנדט, ואן גוך, מיכאל אנג'לו, גוגן וליאונרדו דה וינצ'י." הציורים שלו (קשה לק רוא לרישומיו רישומים, בגלל הי עושר הציבעוני של השחור-לבן) מדהימים את הצופה, מהפנטים, ור מכריחים לחזור ולהתבונן בהם. טוב עשתה הוצאת הקיבוץ המאוחד שטרחה והוציאה לאמן הי חשוב ספר, שכל הציורים המוצגים בתערוכתו בגלריה מבט בתל-אביב מופיעים בו, ההתבוננות בהם ב עיון חוזר, הקריאה בתאור של בנימין תמוז ודורית לויטה את עבודתו, והביוגרפיה הקצרה ש הוסיף הופשטטר עצמו — מקנים לקורא מבט יותר מעמיק על חי אמן מיוחד, שזכה כמעט בערוב ימיו לחנות באור.

התערוכה בגלריה מבט היא הי אור בחשכת חיינו. הציורים שהוא מצייר בימים אלה כבר אינם כה קודרים. האור מופז מתוכם יחד עם התקווה שיש שכל לפעולתו, אף כי קצת מאוחר הגיע. עיניו הכחולות מחייכות.

ההולנדי המצלם

יום אחד לפני שנסע ברט באומנט ההולנדי לביקור בישראל, אל, בשנת 1969, אמר לו ידידו:

ומקומות בהם שהה, והידיים שלו המופיעות כחלק הכרחי בכל צי לום, ועל כל רקע, הן ההוכחה לנוכחותו בכל התרחשות. כשגש אל: מדוע הידיים חייבות להיות חלק מהציילומים? ענה: ראשית מטרת הידיים להוציא את הדברים מהקשרם הרגיל, ולהעניק להם מו בן אחר. שנית, היד מוכיחה ש "אני כאן"!

נותני, כמו עיצוב לתיאטרון ומוסי אונים, אך לא בגרפיקה מיסחרית. בעיקבות מסעותיו הרבים, החליט לעבוד אך ורק עבור עצמו, והפך לעצמאי. את נסיונו בשטח הדפוס, בו עסק בין יתר המלאכות, יישם בקנותו כמה מכונות דפוס עתיקות, ובהפעלתו אותן לצורך הדפסת הז מנות לאירועים. במשך הזמן הפך לבעל אוסף מוסיאוני של ממש. כשהחל לעסוק אך ורק בציילום, העביר את המכונות לרשות חב רים, כדי שיפעילו אותן. כיום, מתעדות עבודתיו רגעים

מתי הפך הציילום למקצועו, ור מדוע? באומנט מספר, שסבו היה גם כן צלם. הוא נזכר בו, ובמצלמת העץ העתיקה, שהיחה ניצבת על רגלי עץ, (מוכיח את המראה שהיה נשקף בקרן שדרות-רוטשילד ור אלנבי של פעם) אביו המשיך את המסורת המישפחתית, היחה לו חנות לציילום. באומנט עצמו לכד באקדמיה לאמנות — גרפיקה ור עיצוב. בבית-ספר אחר למד פיס"י. כשהחל לעבוד אצל גרפיקאי כי מעצב, עסק אך ורק בתחום אמ

יש לי ידידה הנוסעת אף היא לישראל. מדוע שלא תפגשו? והם אכן נפגשו, ומאז ועד היום הם צמד חמד. גם כשהמשיך ברט במסעיו בעולם, המשיך להתכתב עם ידי דתו. הם חיים כזוג לכל דבר, האהבה לישראל, משותפת לשני הם. היא — עובדת סוציאלית, הי עושה עבודות עבור גורמים ישר אלים, והוא — מבקר זו הפעם השלישית בישראל, כשהעילה הי פעם היא תערוכת-ציילומים שלו המוצגת בגלריה הלבנה בתל-אביב.

אם שעה אחת של בישול במטבח הורסת לאשתך את כל היום... היא זקוקה ל- Venta

המאוורר הדו-כווני למטבח ולשרותים מכניס אויר צח ומוציא ריחות ואדים

"שרון" תעשיות מיזוג אוויר בע"מ, הגלעד 2, רמת-גן. טל: 733251/737626.